

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 13C/310/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814205284
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8814205284.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, zast. JUDr. Vratislav Šteffek, advokát, so sídlom Martina Benku 6, 811 07 Bratislava, p r o t i žalovanému: S. D., H.. XX.X.XXXX, C. Č. XX, t.č. pobyt neznámy, zast. Z. X., K. R. X. K. N. H. R., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava-Staré Mesto, zast. JUDr. Patrik Podhorský, advokát, so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava o zaplatenie 409,50 eur s prísl. t a k t o

r o z h o d o l :

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 295,50 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne od 11.06.2013 do zaplatenia a iné trovy konania v sume 5,88 eur a trovy právneho zastúpenia v sume 45,85 eur na účet právneho zástupcu žalobcu a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Čo do zvyšku žalobu z a m i e t a .

Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť sumu 409,50 eur, úrok z omeškania vo výške 8,5% p.a. zo sumy 409,50 eur od 11.06.2013 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 69,30 eur a náhradu trov konania.

Svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 28.11.2012 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 520121906 na čiastku 300 eur, za odplatu vo výške 114 eur. Zmluvou sa dlžník zaviazal celkovú čiastku vo výške 414 eur uhradiť v 13 mesačných splátkach, a to prvých 3 mesačných splátkach vo výške 1,50 eur a ďalej v pravidelných 10 mesačných splátkach vo výške 40,95 eur. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky bol veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak sa nedohodnú zmluvné strany inak. Prevzatie finančnej hotovosti žalovaný potvrdil podpisom zmluvy. Žalovaný do dnešného dňa uhradil sumu 4,50 eur, pričom posledná uhradená suma vo výške 2,50 eur bola uhradená dňa 19.7.2012. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, žalobca mu oznámil stratu výhody splátok v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka. V predžalobnej upomienke zo dňa 16.4.2013 žalobca oznámil žalovanému, že celý dlh sa stal splatným dňa 10.06.2013. Ku dňu vypracovania žaloby predstavuje dlžná čiastka sumu 409,50 eur, ktorá predstavuje rozdiel

medzi poskytnutým úverom spolu s odplatom v celkovej sume 414 eur a čiastkou vo výške 4,50 eur, ktorá bola uhradená žalovaným. Ďalej uviedol, že v zmysle bodu 3 Obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sa žalovaný zaviazal uhradiť v prípade porušenia podmienok zmluvy zmluvnú pokutu vo výške 3,3% z istiny úveru, a to za každý začatý kalendárny mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky, pričom zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky. Keďže istina úveru je vo výške 300 eur, dohodnutá mesačná zmluvná pokuta je vo výške 9,90 eur a vzhľadom na uvedené je žalovaný povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 9,90 eur za každý začatý mesiac omeškania do zaplatenia celkovej dlžnej splátky, pričom v zmysle nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. si žalobca uplatňuje úhradu zmluvnej pokuty až do dosiahnutia maximálnej prípustnej hranice určenej v citovanom nariadení a po dosiahnutí tejto výšky len úhradu zákonného úroku z omeškania.

Opatrovníčka sa k žalobe nevyjadřila.

Vedľajší účastník oznámil vstup do konania podaním doručeným súdu dňa 27.10.2014, žiadal žalobu v časti uplatneného poplatku za úver v sume 114 eur a zmluvnej pokuty v sume 69,30 eur zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. Citoval ustanovenia § 52 a 54 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, a § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, z ktorých citovaný ustanovení vyplýva, že predmetná zmluva je svojou povahou spotrebiteľskou zmluvou a preto sa riadi režimom Občianskeho zákonníka, ktorý výklad je aj v súlade so smernicou Rady 93/13/EHS, neplatná je podľa § 52 ods. 2 OZ aj prípadné dojednania o režime Obchodného zákonníka. Ďalej citoval ust. § 9 ods. 1 a § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch s tým, že má za to, že žaloba nebola podaná dôvodne v časti úrokov a poplatkov za úver, vzhľadom na skutočnosť, že absentujú obsahové náležitosti zmluvy, s ktorými spája právo žalobcu požadovať len poskytnutý úver bez úrokov a poplatkov a povinnosť žalovaného ako spotrebiteľa splatiť úver iba vo výške poskytnutých peňažných prostriedkov bez úrokov a poplatkov. Zmluva trpí viacerými obsahovými nedostatkami podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, preto je potrebné ju považovať za bezúčelnú a bez poplatkov a žalovaný je povinný vrátiť žalobcovi iba 195,50 eur - nesplatenú časť istiny úveru, keďže zaplatil sumu 4,50 eur. V ďalšom uviedol, že namieta aj nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty dojednanej v Obchodných podmienkach vo výške 3,3% z istiny za každý mesiac omeškania s tým, že táto je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a teda neplatnou ex tunc. Takéto zmluvné pokuty sú nevyvážené, spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Predmetné zmluvné pokuty neboli ani individuálne dojednané, nakoľko spotrebiteľ pred podpisom zmluvy nemohol ovplyvniť ich obsah, žalobca ako dodávateľ so žalovaným ako spotrebiteľom zmluvnú pokutu osobitne nevyjednával, žalovaný mohol iba podpísať, resp. nepodpísať zmluvu súčasťou ktorej bolo aj dojednanie o zmluvnej pokute.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami -zmluvou o spotrebiteľskom úvere, rozhodcovskou zmluvou, predžalobnou upomienkou, oznámením o zosplatení záväzku, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka a jeho písomným vyjadrením a zistil nasledovný skutkový stav:

Právny zástupca žalobcu zotrval na podanej žalobe.

Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 28.11.2012 zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z., na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi bezúčelový, hotovostný, spotrebiteľský úver vo výške 300 eur, za celkový úrok vo výške 20% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 14% z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov. V zmysle bodu I zmluvy za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje odmenu vo výške 18% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 5% z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov. Podľa bodu II zmluvy o spotrebiteľskom úvere dlžník sa zaviazal uhradiť veriteľovi istinu vo výške 300 eur, odplatu vo výške 114 eur, pričom celkovo je dlžník povinný uhradiť 414 eur. Ďalej v zmysle bodu II zmluvy sa dlžník zaväzuje uhradiť veriteľovu úver riadne a včas vrátane odplaty v 13 mesačných splátkach, a to v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 1,50 eur a ďalej v pravidelných rovnomerných 10 mesačných splátkach vo výške

40,95 eur, pričom prvá splátka je splatná v 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia je splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Priemerná RPMN v zmysle § 9 ods. 2 písm. y) zákona č. 129/2010 Z.z. je ku dňu podpisu tejto zmluvy pri splatnosti úveru na 13 mesiacov 46,35.

V zmysle ďalších dojednaní neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú obchodné podmienky, ktoré tvoria prílohu zmluvy a na základe dôkladného oboznámenia sa pred podpisom zmluvy sú obom zmluvným stranám známe v čase podpisu zmluvy, čo potvrdzujú svojim podpisom na tejto zmluve.

Podľa bodu 1 Obchodných podmienok veriteľ má právo žiadať od dlžníka vrátenia celej dlžnej sumy po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením ktorejkoľvek splátky v plnej výške. Právo žiadať vrátenie dlžnej sumy v plnom rozsahu zo strany veriteľa nastáva aj vtedy, ak sa veriteľ dozvie, že úver bol poskytnutý na základe nepravdivých alebo hrubo skreslených údajov zo strany dlžníka/ spoludlžníka alebo, že boli podstatné údaje zamlčané. V oboch prípadoch má veriteľ právo požadovať zaplatenie celej istiny, odplaty, zmluvných pokút. RPMN činí pri splatnosti úveru na 7 mesiacov 66,19%, 13 mesiacov 67,70 %.

Podľa bodu 2 Obchodných podmienok zmluvnej strany sa dohodli, že pokiaľ dlžník/spoludlžník nesplní svoj záväzok podľa čl. II zmluvy o úvere, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka/spoludlžníka zároveň zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 3,1% z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov, a to za každý aj začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky.

V zmysle bodu 3 Obchodných podmienok zmluvnej strany sa dohodli, že pokiaľ dlžník/spoludlžník nesplní svoj záväzok podľa čl. II zmluvy o úvere, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka /spoludlžníka zároveň zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3,% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 3,1% z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov a to za každý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky. Zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa dlžník dostal do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky.

Žalobca listom zo dňa 16.04.2013 označeným ako predžalobná upomienka - výzva k úhrade dlžnej sumy, vyzval žalovaného k úhrade sumy 43,45 eur v lehote do 5 dní od obdržania tejto výzvy, zároveň žalovaného upozornil, že v prípade ak žalovaný nevykoná bezodkladnú úhradu dlhu, žalobca si uplatní svoje právo a po uplynutí 15 dňovej lehoty v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka, bude žiadať o zaplatenie celej pohľadávky a budú voči nemu uplatnené všetky zmluvne dojednané sankcie.

Oznámením o zosplatnení záväzku zo dňa 25.06.2013 žalobca oznámil žalovanému, že záväzok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol v súlade so zmluvnými podmienkami ku dňu 10.06.2013 zosplatnený z dôvodu omeškania s jeho splácaním. Zároveň vyzval žalovaného k bezodkladnej úhrade dlhu v celkovej dlžnej čiastke 479,40 eur, pozostávajúceho z istiny, vrátane úroku a zmluvnej odmeny vo výške 409,50 eur, so zmluvnej pokuty vo výške 3,3% z istiny za každý začatý mesiac omeškania, t.j. celkovo 9,90 eur a náhrady účelne vynaložených nákladov za úkony spojené s vymáhaním dlžnej sumy pred začatím súdneho alebo rozhodcovského konania vo výške 20% z úveru , t.j. 60 eur.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá

je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis - nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatváraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

V ďalšom sa súd zaoberal jednotlivými nárokmi predstavujúcimi uplatňovaný nárok.

Ako to vyplýva aj z vyššie uvedeného, žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie sumy 409,50 eur predstavujúcej poskytnutú sumu spolu s dohodnutou odplatom zohľadňujúc žalovaným vykonané úhrady, teda poskytnutá suma 300 eur + 114 eur odplata po odpočítaní úhrad 4,50 eur.

Ako vyplýva z citovaného ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 a ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom ako a veriteľom a žalovaným ako dlžníkom došlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z..

V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom *lex specialis* ku *lex generalis*, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje.

Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevyklučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah.

Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu.

V ustanovení § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch sú uvedené náležitosti, ktoré musí obsahovať, okrem iného pod bodom j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; pričom sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

V danom prípade zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Bod 1 Obchodných podmienok, ktoré sú žalovaným podpísané obsahuje údaj o RPMN pri splatnosti úveru na 7 mesiacov vo výške 66,19%, na 13 mesiacov vo výške 67,70%, pričom sa nejedná o ročnú percentuálnu mieru nákladov, ale o mieru nákladov za 7, resp. 13 mesiacov. Z týchto dôvodov súd uvedený úver považoval za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z..

Predmetný úver bol žalovanému poskytnutý za odplatu 114 eur, ktorá zahŕňa odmenu ako aj dohodnutý úrok. Na základe týchto skutočností súd zaviazal žalovaného zaplatiť sumu 295,50 eur, ktorá suma predstavuje rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru 300 eur a sumou úhrady vykonanú žalovaným v sume 4,50 eur.

Keďže žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, súd ho zaviazal aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,5% ročne, ktorá výška je v súlade v citovanými ustanoveniami Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády a to zo sumy priznanej súdom za obdobie od 11.6.2013 do zaplatenia.

Ďalším žalobcom uplatneným nárokom bol nárok na zaplatenie sumy 69,30 eur predstavujúcej zmluvnú pokutu.

Predmetná zmluvná pokuta mala byť dojednaná v zmysle bodu 3 Obchodných podmienok.

V danej právnej veci si žalobca uplatňuje nárok z titulu zmluvnej pokuty, pričom sa jedná o dojednanie, ktoré bolo viacerými rozhodnutia súdov vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku (napr. rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 19C/611/2013 zo dňa 2.7.2014).

Súd poukazuje na ustanovenie § 53a ods. Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Citované ustanovenie § 53a je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok.

Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (čl. 7 ods. 1 smernice).

S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov.

Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 ods. 1 smernice). Citované ustanovenie čl. 6 ods. 1 sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku, teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011).

Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú, takáto zmluvná podmienka je neplatná, jedná sa o absolútnu neplatnosť (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, naviac zákonom výslovne zakázaný a priznanie plnenie z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom, ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu. Súd je povinný ex offio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky a to aj z takej, ktorú už skôr judikoval. Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejímavý a rešpektovaný subjektmi práva, ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania, je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnu povinnosť rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke.

S ohľadom na vyššie uvedené mal súd za to, že nárok uplatnený žalobcom z titulu zmluvnej pokuty nemožno žalobcovi priznať, nakoľko sa jedná o nárok z absolútne neplatnej neprijateľnej podmienky určenej súdom, preto žalobu v tejto časti zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Z uplatnenej sumy 478,80 eur (istina a odplata 409,50 eur + 69,30 eur) bolo žalobcovi priznaných 295,50 eur, teda žalobca mal v konaní úspech 62% a po odpočítaní úspechu žalovaného 38% mu vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 24%.

Odmena za jeden úkon právnej služby podľa § 10 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhlášky“) predstavuje sumu 29,88 eur, keď súd mal za to, že tarifnou hodnotou na účely určenia tarifnej odmeny je suma 478,80 eur predstavujúca súčet žalovanej sumy 409,50 eur a zmluvnej pokuty 69,30 eur a teda odmena za jeden úkon právnej služby mala predstavovať sumu 33,20 eur, no právny zástupca žalobcu v predloženom vyúčtovaní trov konania si uplatnil nárok na odmenu za jeden úkon v sume 29,88 eur a konanie o trovách konania je konaním návrhovým, preto súd vychádzal z uplatnenej odmeny.

Žalobcovi tak vznikol nárok na odmenu za tri úkony - prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd, účasť na pojednávaní podľa § 13a ods. 1 písm. a), c), d) cit. vyhl., teda spolu odmena v sume 89,64 eur a na režijný paušál za 3 úkony v roku 2014 po 8,04 eur v zmysle § 16 ods. 3 vyhl. teda spolu 24,12 eur.

Súd taktiež priznal náhradu za stratu času na ceste Stará Ľubovňa (sídlo substitúta JUDr. Száza) - Vranov nad Topľou a späť za účasť zástupcu na pojednávaní dňa 2.12.2014 a to v sume 46,9 eur, za 7 polhodín (jedna polhodina 13,40 eur, sedem polhodín 93,80 eur) v 1 vzhľadom na zastúpenie aj vo veci 13C/311/2014 a cestovné za cestu na pojednávanie na tunajší súd dňa 2.12.2014 motorovým vozidlom - Bratislava - Stará Ľubovňa a späť pri počte 220 kilometrov, priemernej spotrebe 7,0 l/100 km a cene pohonných hmôt 1,329 eur /l a základnej náhrade 0,183 eur v sume 30,37 eur predstavujúcej 1 vzhľadom na zastúpenie aj vo veci 13C/311/2014 (cestovné 60,73 eur).

Právny zástupca vo vyúčtovaní trov právneho zastúpenia žiadal priznať aj DPH z odmeny a náhrad za úkony vykonané prostredníctvom zastupujúceho advokáta, tzv. substitúta, ktorý je podľa predloženého osvedčenia o registrácii pre daň z pridanej hodnoty platiteľom tejto dane.

Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

V zmysle § 1 ods. 1, ods. 2 vyhlášky vyhláška upravuje spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby poskytované klientom na základe dohody alebo ustanovenia na to oprávneným orgánom. Odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a jeho klientom (ďalej len "zmluvná odmena"); ak nedôjde k dohode, na určenie odmeny advokáta sa použijú ustanovenia tejto vyhlášky o tarifnej odmene (§ 9 až 14).

Ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Advokát je oprávnený dať sa zastupovať iným advokátom ako ďalším zástupcom prípadne advokátskym koncipientom, ktorého zamestnáva (§ 25 ods. 1, ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Zo spisu je zrejmé, že žalobca bol v konaní zastúpený svojim právnym zástupcom, advokátom, ktorý nepreukázal súdu, žeby bol platcom DPH a za úkony ním vykonané (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie žaloby) nebola vo vyúčtovaní ani uplatnená DPH, teda ako advokátovi žalobcu, ktorý je účastníkom, ktorému vznikol nárok na náhradu trov konania, mu v zmysle § 18 ods. 3 vyhlášky nevznikol nárok na DPH a to ani za úkony vykonané na základe zastúpenia zastupujúcim advokátom, aj keď tento je platcom DPH.

Ako súd uviedol vyššie, žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 24%, čo predstavuje pri trovách právneho zastúpenia sumu 45,85 eur (24% zo sumy 191,03 eur) a iných trov konania pozostávajúcich z poplatku z návrhu na začatie konania, pričom žalobca uhradil poplatok v sume 24,50 eur a preto mu vznikol nárok na náhradu iných trov konania v sume 5,88 eur (24% zo sumy 24,50 eur).

Čo sa týka vedľajšieho účastníka, ktorý vystupoval na strane žalovaného, jeho nárok na náhradu trov konania sa odvíja od úspechu, resp. neúspechu účastníka, na strane ktorého v konaní vystupuje. Nakoľko žalovaný bol v konaní menej úspešný a nevznikol mu nárok na náhradu trov konania, súd ani vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na jeho strane náhradu trov konania nepriznal.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.